

Mál nr. 444/2012**M****og****Vátryggingafélag v/slysatryggingar****Ágreiningur um brottfall bótaréttar vegna umferðaróhapps 30.06. 2012.****Gögn.**

- 1) Málskot móttakið 12.10. 2012.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 17.10. 2012.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

M mun hafa verið ökumaður bifhjóls sem ekið var eftir Snæfellsnesvegi nærri Grundarfjarðarbæ. Samkvæmt framburði vitna var aksturslag ökumanns þannig að hann ók á afturdekki bifhjólsins framúr ahnnarri bifreið á mikilli ferð og missti síðan stjórn á bifhjólinu sbr. gögn málsins.

Vátryggingafélagið hafnar greiðsluskyldu út slysatryggingunni með vísan til ákvæðis skilmála og 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 , sbr. bréf félagsins, dags. 01.10. 2012. Félagið hafnaði með sama bréfi bótaskyldu úr kaskótryggingu og slysatryggingu ökumanns og eiganda.

Félagið telur mál þetta ekki tækt til úrskurðar sökum þess hve krafa M er óljós. Krafa hans sé örökstudd og þá fylgja engin gögn með málskotinu. Félagið hafnar bótaskyldu vegna þess að ökumaður hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi þegar hann missti stjórn á bifhjólinu.

M er ósammála afstöðu félagsins. Hann lætur þess getið að “við teljum að tjónþoli hafi ekki sýnt af sér svo mikið gáleysi, að það réttlæti ndurfellingu bóta, að fullu”.

Álit

Úrskurðarnefndin hefur hugað að aðild máls þessa að fengum viðbótarskýringum M, dags. 01.11. sl. Athygli vekur að vátryggingartaki er málskotsaðili en tjónþolinn (vátryggður) hefur ekki komið að málskotinu.

Kröfugerð M er óskýr í málskotinu, líkt og vátryggingafélagið vísar að í umföllum sinni til nefndarinnar.

Samkvæmt 1. mgr. 5. gr. samþykktar nefndarinnar nr. 1090/2005, getur málskotsaðili verið vátryggingartaki, vátryggður, þar á meðal meðvátryggður, rétthafi bóta, tjónþoli og hver sá annar sem telur sig eiga rétt til bóta úr vátryggingu eða á annarra hagsmuna að gæta vegna vátryggingarsamnings samkvæmt lögum um vátryggingarsamninga.

M hefur ekki sýnt fram á hverra hagsmuna hann hefur að gæta vegna þeirrar vátryggingar sem hér um ræðir. Umfjöllun M í málskotinu er óskýr, sem fyrr segir, og hún geymir ekki sérstaka umfjöllun tjónþolans þ.e. hins vátryggða.

Með hliðsjón af framanrituðu og með vísan til e – liðar 4. gr. samþykktar nefndarinnar er mál þetta ekki tækt til úrskurðar. Vegna þessa er málinu vísað frá. Mál sem vísað er frá á þessari forsendu er unnt að taka til meðferðar aftur, gegn greiðslu málskotsgjalds á ný, hafi nauðsynlegra upplýsinga verið aflað og kröfugerð skýrð.

Niðurstaða.

Málinu er vísað frá Úrskurðarnefnd í vátryggingamálum.

Reykjavík 13. nóvember 2012

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.